

som den foreslaaede, er udgaaet fra selve Sagsførerstanden og maa være hævet over enhver Mistanke om og Frygt for, at uvedkommende Motiver skulle paavirke dets Beslutninger. Paa den anden Side vil et saadant, af Sagsførere fra hele Landet bestaaende Raad, der efter al Nærlighed vil indbefatte Landets ansetteste Sagsførere, give en væsentlig Garanti for, at ikke de stedlige Raad lade sig paavirke af ensidige og snevrere Hensyn, og i det Hele kunne virke til Nytte ved at føre Tilsyn med og vaage over, at de stedlige Raad i alle Retninger varetage de dem paahvælende Pligter.

Om Sagsførervæsenets Dannelse og Sagsførerraadens Sammensætning indeholdes Reglerne i §§ 20—22. Man har i § 21 ved Sagsførervæsenets territoriale Omfang taget Hensyn til den bestaaende Amtsinddeling, dog at man i Kjøbenhavns Amt har udsøndret de Sagsførere, der have Kontor i de tre Jurisdiktioner, som have Tingssted paa Kjøbenhavns Grund, og henført dem til 1ste Kreds, der omfatter Sagsførerne i Kjøbenhavn, med hvilke de i flere væsentlige Henseender have Interesser tilfælles. Da Kredsen omfatte alle i dem boende Sagsførere, er der ved Raadens Sammensætning taget Hensyn til at sikre de forskjellige Klasser af Sagsførere en tilstrækkelig Repræsentation. Medens det ved de herom givne Regler er fastholdt, at Sagsførerraadens Medlemmer vælges af Sagsførerne i de paagældende Kredse, har man dog forment, at der turde være Grund til at gjøre en Undtagelse herfra i det Tilfælde, at der paa et Møde, der er sammenkaldt til Valg af Medlemmer af vedkommende Sagsførerraad, ikke indfinder sig mindst en Trediedel af Kredsens Sagsførere. Med Hensyn hertil bestemmer § 24, at i et saadant Tilfælde foretages Valget for den paagældende Valgperiode af det overordnede Sagsførerraad. — Med Hensyn til de organisatoriske Bestemmelser om Sagsførerkredsen og Sagsførerraadene kan endnu fremhæves, at ligesom der ifølge § 36 for enhver Sagsførerkreds kan oprettes Vedtægter, som naar de ere vedtagne af Kredsens Sagsførere paa foreskreven Maade og stadfæstede af Justitsministeriet, ere bindende for samtlige Sagsførere i Kredsen, saaledes fastsatte Sagsførerraadene, som man ifølge hele Institutionens Karakter har fundet det rettest at overlade selv at vælge deres Formand (§ 22), selv deres Forretningsorden, der stadfæstes af Justitsministeriet, naar dette efterat have modtaget det overordnede Sagsførerraadets Erklæring, ikke finder noget mod Indholdet at erindre.

Da Sagsførerraadens Mellemkomst forsaavidt den i Medfør af Forslagets Bestemmelser begyres af det Offentlige, Sagsførere eller Private, er bestemt at skulle ydes uden Betaling (§ 35), men de Udgifter, der foranlediges saavel

ved Sagsførerraadens som ved det overordnede Sagsførerraadets Virksomhed paa den anden Side formentlig ikke bør falde det Offentlige til Last, har man, da disse Udgifter naturligt synes at burde bæres af Sagsførerstanden, i § 25 foreskrevet, at enhver Sagsfører, som udøver Sagsførervirksomhed, aarlig skal yde et Bidrag af 10 Kr. til Dannelse af et Fond, der navnlig er bestemt til at betrive de ommeldte Udgifter, men hvis Overflod efter Omstændighederne tilfalder et Understøttelsesfond for trængende Sagsførere, deres Enker og Vorn.

De nærmere Regler om Udtrækningen og Omfanget af Sagsførerraadens Virksomhed findes i §§ 27—29, der ere stemmende med §§ 139—142 og § 144 i det ovennævnte til Grund for hele dette Kapitel liggende Lovudkast. Som fremhævet i de dette Udcast ledigende Motiver Side 63 maa Sagsførerraadene ikke blot betragtes som et Middel til Haandhævelse af Disciplin blandt Sagsførerne, men som en Institution med det almindeligere Formaal at repræsentere Sagsførerne og i det Hele virke for Sagsførervæsenets Udvikling. Udøvelse af Disciplinarmyndighed er kun at betragte som en enkelt, om end yderst vigtig Side af deres Virksomhed. Som andre til dem henlagte Funktioner fremhæves, at de have at føre Tilsyn med de Mænd, der forberede sig til Sagsførervirksomheden ved Netterne i den paagældende Kreds og, forinden Afgjørelse træffes med Hensyn til Andragender fra saadanne Mænd om at erholde Sagsførerbestikkelse, at afgive Erklæring angaaende visse af de for Bestikkelsen fastsatte Betingelser (§ 29). Fremdeles paahviler det Sagsførerraadene at sammenkalde almindelige Møder af Kredsens Sagsførere dels til Afgjørelse af visse i Forslaget særligt fremhævede Anliggender, saasom Valg af Medlemmer m. m., dels til Forhandling om Gjenstande vedkommende Sagsførerkredsens Forhold og Interesser (§ 23). Endvidere er Sagsførerraadet beføjet til at afgjøre med bindende Virkning for vedkommende Sagsfører, dog under Refkurs til det overordnede Sagsførerraad, Tvistigheder angaaende vederlag for de af Sagsførerne udførte Forretninger for Private (§ 27 i sidste Stykke). — Af særlig Vigtighed er imidlertid den Myndighed, som efter Forslaget skal tilkomme Sagsførerraadene til at føre Tilsyn med Sagsførernes hele Forretningsvirksomhed (§ 27) og til at stride ind mod hvert enkelt Medlem af Sagsførerkredsen (§ 28). Dette sidste kunne Sagsførerraadene gjøre saavel af egen Drift som ifølge Begjæring (§ 28), og de skulle gjøre det ifølge Paalæg fra det overordnede Sagsførerraad (§ 31 andet Stykke). I Overensstemmelse med de i det foregaaende fremhævede Synspunkter bestemmer § 28, at Tilsynet ikke blot skal gaa ud paa at paase, at Sagsførerne i deres juridiske Forretninger holde sig Lo-